

'האבן של הקיסר'

אדם שר - תערוכת יחיד

אוצר: שרון תובל

17.1.15 - 15.12.14

תערוכת היחיד "האבן של הקיסר", מציגה התנסויות בהן אדם שר יצר מפגשי ביניים בין האור לחלל, בין הדימוי להפשטתו ובין האובייקט לייצוגו התפיסתי. התערוכה מתפקדת כמיצב גדול המורכב ממספר עבודות וידאו, צילום וציור, שנוצרו בשנים האחרונות לעשייתו האמנותית. המדיום בו משתמש אדם שר, מתפקד ככלי ניסיוני המקנה דרגות חופש רבות למימוש אותם מפגשי ביניים. כך הוידאו למשל, מאפשר תיעוד התפשטותם של האור והצבע, הציור על בד מתפקד כמצע למפגשים בין הבד לבין צבעי ספריי המותזים עליו, והצילום מתקיים כתוצר תיעודי של אותן התנסויות.

העיסוק במצבי ביניים, משאיר את הצופים במצב של השהייה, של מתח תמידי שבין המקור ליעד, בין צבע אחד לשני, בין מפגש של אור לבין החומר. אינו משתמע מכך שהעבודות נופלות בסדקים של העשייה האמנותית אלה נכון יותר לאמר כי אדם מתמקד בהתנסויות, ובטעויות שהם אבני דרך בתהליך עבודתו. האובייקט בעבודותיו נוכח אך אינו מובן מאליו. הוא מרומז כמו במצב ביניים של כן ולא. אדם מבחין בין ההסתכלות לבין ההתבוננות. כשמסתכלים על שולחן העשוי מאבן של קיסר, הוא שולחן. לאחר תהליך של התבוננות וחשיבה הוא אבן של קיסר. אדם משיל את הפונקציונאליות מן השולחן והופך אותו מ"שולחן" ל"שולחן". זהו מעבר בין הקונקרטי לבין האבסולוטי.

אדם שר עוסק באיכות של ההתנסות במישור האיכותי יותר מהכמותי. הוא מטפל יותר בשאלה "מה זה לראות?" מאשר ב"מה אני רואה?". עבודותיו מנסות להעביר מידע אודות אותם מצבי ביניים שהוא בוחן ובכך הן מתחברות לסובייקט ולאיינדיבידואל יותר מאשר לתפיסה אוניברסלית של העולם. בספרו "קמרה לוסידה" (Camera Lucida), רולאן בארט ניסה לדמיין כיצד ניתן להגדיר "מצלמה" בלטינית, אלפי שנים לפני המצאתה: "imago lucis opera expressa", בתרגום חופשי זו תמונה המתומצתת או הנובעת מפעולת האור. נראה כי עבודותיו של אדם חותרות להבנת אותה תמצית המוכלת במדיום האמנותי. ישנה חזרה אל המקורות, לבסיס העשייה האמנותית. ניתן לאמר כי עבודותיו עוסקות בחיפוש קיומו אחר ה-די.אנ. איי. של המדיום האמנותי.